

Agentic AI la drum – de la itinerariu la acțiune într-o călătorie de 2673 km prin Canada

Catalin VRABIE • 23.09.2026

În dimineața de 14 august 2026, înainte să ajung în *Calgary*, i-am cerut unui sistem *Agentic AI* să mă ajute în organizarea unei călătorii de aproximativ o săptămână prin vestul Canadei. Aveam o mașină închiriată, câteva preferințe clare și o problemă serioasă: în regiune erau incendii de vegetație. Nu doream o listă frumoasă de locuri pe care să o abandonez după prima zi. Voiam un partener de drum care să țină minte ce vizitasem, să urmărească schimbările și să-mi spună, la momentul potrivit, ce merită făcut în continuare.

Realitatea mi-a oferit repede material de lucru. La *Lake Louise* parcare era plină. În *British Columbia* aveam o limită contractuală de 250 km pe zi. Un centru de vizitare era închis, o bucătărie își terminase programul, semnalul mobil dispărea pe porțiuni lungi, iar autonomia mașinii nu putea fi tratată ca un detaliu pentru că distanțele dintre benzinării erau foarte mari. Uneori am acceptat recomandarea agentului. Alteori am respins-o. Am oprit chiar și în locuri pe care nu mi le recomandase, doar pentru a vedea dacă filtrarea lui fusese bună.

Opt zile și 2673 km mai târziu, concluzia mea nu a fost că inteligența artificială poate produce un itinerariu spectaculos. Știam deja că poate. Lucrul cu adevărat nou a fost continuitatea: sistemul a putut păstra firul călătoriei, a lega informații din mai multe servicii și a reface planul după fiecare abatere. A funcționat mai puțin ca un ghid digital și mai mult ca un copilot care nu conduce mașina, dar urmărește destinația.

De la *Lonely Planet* la un agent AI

Pentru mine, comparația are și o dimensiune personală. De mai mulți ani îmi documentez călătoriile în seria de cărți intitulată «Pierdut prin lume». Cu aproximativ 15 ani în urmă, *Lonely Planet* era aproape o biblie a călătorului independent. Căutam o adresă în ghid, sunam la o pensiune, întrebam localnicii și ajustam traseul pe hârtie. Apoi au venit *Google Maps*, *Booking.com*, *Airbnb* și *smartphone*-ul. În 2026, pasul următor a fost să nu mai consult separat fiecare instrument, ci să formulez un obiectiv și să las agentul să coordoneze informația.

Această schimbare nu a apărut din senin. Cercetarea despre *eTourism* a arătat cum tehnologia a schimbat căutarea informațiilor, rezervările și consumul serviciilor turistice [1], iar conceptul de *smart tourism* a pus accentul pe date, conectivitate și context [2]. Într-un registru cultural mai larg, studiul despre *NET Generation* descria încă din 2016 o generație pentru care mediul digital devenise parte firească a vieții și a învățării [3]. Călătorul care discută astăzi cu un agent AI este continuarea acestei istorii, nu apariția unui utilizator complet nou.

De altfel, nici tehnologia agentică nu începe cu agentul. Ea se sprijină pe progresul acumulat în *machine learning* și *deep learning*, domenii pe care le-am analizat anterior din perspectiva impactului lor tehnologic [4]. Modelele generative au făcut interacțiunea mai naturală [5], iar agenții au adăugat memorie, planificare și folosirea instrumentelor. În articolele AIoT am urmărit trecerea de la

experiment la impact [6], de la automatizare la augmentarea omului [7] și, mai recent, către integrarea AI în procese reale, unde guvernanța devine la fel de importantă ca performanța [8]. Călătoria din Canada a mutat această discuție din spațiul ecranului pe șosea.

Ce înseamnă Agentic AI fără jargon

Un *chatbot* clasic răspunde la întrebări... punct. Un agent AI însă primește un obiectiv, construiește un plan, consultă instrumente, observă ce s-a întâmplat și își corectează următorul pas. Literatura de specialitate despre agenții bazați pe modele lingvistice descrie exact aceste componente: raționare, memorie, planificare și acces la instrumente externe [9]: *ReAct* formalizează alternanța dintre raționare și acțiune [10], *AutoGen* arată cum pot fi coordonați mai mulți agenți și oameni [11], iar *BrowseComp* separă capacitatea de a folosi *web*-ul de simpla generare de text [12]. Experimentele cu comunități de agenți arată, la rândul lor, că autonomia funcțională poate produce comportamente colective surprinzătoare fără să presupunem conștiință sau intenții umane [13].

În călătoria mea nu am avut șapte roboți *software* vizibili care să se prezinte pe rând. Am folosit termenul funcțional. Același sistem a jucat succesiv rolul de navigator, cercetaș, consultant pentru cazare, ghid pentru alimentație și combustibil, monitor al riscurilor și, în câteva teste, agent care putea pregăti ori executa o rezervare. Spre deosebire de un robot întruchipat în lumea fizică [14], agentul nu atinge volanul și nu vedea direct drumul. Acționa prin hărți, platforme, informații online și, foarte important, prin mine.

Autonomia nu a fost un întrerupător cu două poziții. Uneori sistemul doar informa. Alteori recomanda, pregătea o acțiune sau o executa după aprobarea mea. Numai în limite stabilite putea lucra delegat. Această scară contează, fiindcă aceeași acțiune poate fi banală sau riscantă în funcție de consecințe.

Rol	Întrebarea practică	Instrumente	Autonomie obișnuită
Navigație	Care este următorul traseu fezabil	Hărți, poziție, distanțe, timp	Recomandare sau pregătire
Descoperire	Ce merită văzut de aici	Web, hărți, preferințe	Recomandare
Cazare	Unde pot dormi fără să stric traseul	Platforme, campinguri, distanțe	Pregătire sau execuție aprobată
Alimentație	Unde mai este deschis și potrivit	Program, recenzii, poziție	Recomandare
Mobilitate	Când trebuie alimentată mașina	Consum, autonomie, servicii	Recomandare
Risc	Este traseul sigur și practic	Incendii, vreme, drumuri	Informare și recomandare
Tranzacții	Poate fi finalizată rezervarea	Platformă și card virtual	Execuție cu limite

Un experiment pornit din viața reală

Călătoria s-a desfășurat între 14 și 21 august 2026. Am preluat și am returnat mașina în Calgary, după o buclă care a trecut prin *Banff*, *Icefields Parkway* (unul dintre cele mai frumoase drumuri alpine parcurse de mine), *Jasper*, *Lake Louise*, *Yoho* și *Kootenay*, apoi prin *British Columbia* rurală, *Crowsnest Pass*, sudul *Albertei*, *Writing-on-Stone*, *Dinosaur Provincial Park*, *Drumheller* și așezări mici din preerie. Odometrul a înregistrat 2673 km în plus.

Harta traseului parcurs în Canada.

Sursa: Polarsteps (<https://www.polarsteps.com/Pierdutprinlume/26144765-pierdut-prin-lume?mode=track>)

Nu am pornit cu un protocol de cercetare. Studiul s-a format pe drum. Am reconstruit experiența din jurnalul redactat atunci¹, istoricul conversațiilor, confirmările digitale de rezervare și plată și, numai unde exista o urmă verificabilă, din memorie. Tocmai jurnalul contemporan călătoriei este important: laudele și criticile la adresa agentului au fost notate atunci când s-au produs, nu inventate după întoarcere.

Trebuie spus limpede și ce nu poate demonstra acest caz. Nu a existat un grup de control, traseul nu a fost randomizat și nu am comparat aceeași călătorie cu un planificator uman. Așadar, nu pot susține că Agentic AI este superior oricărei alternative. Pot arăta însă cum s-a comportat într-un mediu real, cu timp, bani, distanțe, preferințe și consecințe. Literatura de specialitate din domeniu oferă contextul: sistemele de recomandare personalizată sunt studiate de mai bine de un deceniu [15], inclusiv adaptarea în teren [16], reacția proactivă la incertitudine [17], limitele *ChatGPT* ca planificator [18] și comparațiile recente dintre *GenAI*, *Agentic AI* și platformele clasice [19]. O analiză mai largă a cercetării despre AI în turism confirmă că acesta este un domeniu în plină reorganizare, nu o simplă nișă tehnologică [20].

Ajută-mă să optimizez călătoria în următoarele zile. Ține cont de poziția curentă, traseul deja parcurs, timpul disponibil, preferințe, incendii, starea drumurilor, autonomia mașinii, limitele

¹ Notițele efectuate în timpul călătoriei se vor concretiza într-un volum separat, al XV-lea din seria «Pierdut prin lume».

contractului, cazare și alimentație. După fiecare oprire, actualizează contextul și propune următoarea etapă. Unde ai permisiune, pregătește sau execută rezervarea.

Aceasta este o reconstrucție a intenției repetate pe parcurs, nicidecum transcrierea unui singur prompt. Diferența este esențială: nu ceream un răspuns final, ci administrarea unei stări care se schimbă după fiecare oprire.

Opt zile în care planul s-a schimbat continuu

Primele două zile au arătat aproape tot ce urma să se repete. După *Calgary* și *Banff*, traseul a inclus *Lake Minnewanka*, *Bow Falls* și *Vermilion Lakes*. Secvența nu a fost optimă și a produs un drum înapoi inutil. Apoi *Lake Louise* a devenit impracticabil din cauza parării. Agentul a amânat obiectivul și a continuat cu *Bow Lake*, *Peyto Lake*, *Columbia Icefield*, *Sunwapta Falls* și *Athabasca Falls*. Pe segmentele fără semnal și cu puține benzinării, combustibilul a devenit parte a planului, nu o grijă lăsată pentru mai târziu.

În *Jasper* am început să testez deliberat selecția sistemului. Opream uneori și în locuri pe care nu le recomandase. În acest caz, cele mai multe alternative s-au dovedit mai puțin interesante decât punctele alese de agent. Nu este o măsurare statistică a preciziei, este o evaluare personală; în teren, filtrarea a economisit timp fără să elimine locurile pe care le-am considerat valoroase.

Lake Louise a revenit în plan într-o zi mai potrivită. Recomandarea pentru *shuttle*-ul către *Moraine Lake* am respins-o, deoarece aglomerația nu justifica, în acel moment, timpul investit. În schimb, am mers spre *Mirror Lake*, *Lake Agnes* și *Johnson Canyon*. Acesta este un detaliu important: un agent bun nu trebuie să transforme recomandarea în ordin. Preferința omului rămâne criteriul final.

În *British Columbia* a apărut cea mai interesantă problemă de optimizare. Contractul permitea numai 250 km pe zi în afara *Albertei*, iar la un moment dat mai aveam aproximativ 50 km disponibili. Cazarea nu mai putea fi aleasă doar după preț și recenzii; trebuia să se afle în fereastra de distanță rămasă. *The Raven's Nest Resort and Campground* a rezolvat această ecuație, iar rezervarea este confirmată independent prin mesajele primite.

În zilele următoare, conversația vocală m-a dus prin *Crowsnest Pass*, *Frank Slide* și *Lundbreck Falls* către *Head-Smashed-In Buffalo Jump*. *Google Maps* se ocupa de traseu; agentul selecta destinația și oferea context. Cuvântul «Done» închidea o etapă și deschidea următoarea. La *Writing-on-Stone* centrul de vizitare era închis, dar situl putea fi explorat. La *Wayne* bucătăria se închisese, însă campingul a rămas o soluție bună pentru noapte. Ultima zi a trecut prin *Royal Tyrrell Museum*, *Horsethief Canyon*, *Rowley*, *Big Valley*, *Dry Island Buffalo Jump* și *Beiseker*, iar agentul a păstrat o rezervă de timp pentru alimentare, trafic și predarea mașinii.

Moment	Ce a făcut agentul	Rezultat	Ce am învățat
Incendii înainte de plecare	A verificat riscul și a adaptat traseul	Plan inițial fezabil	Validarea umană rămâne obligatorie
<i>Lake Louise</i> fără parcare	A amânat obiectivul	Vizită reluată ulterior	Replanificarea contează mai mult decât planul inițial
<i>Moraine Lake</i>	A recomandat <i>shuttle</i> -ul	Recomandare respinsă	Preferința omului prevalează
Limita de 250 km	A combinat distanța cu opțiunile de cazare	Cazare în kilometri rămași	Constrângerile dure trebuie urmărite explicit

Moment	Ce a făcut agentul	Rezultat	Ce am învățat
<i>Writing-on-Stone</i>	A refăcut planul local	Vizită fără centrul de informare	Datele din teren corectează datele <i>online</i>
<i>Wayne</i>	A recuperat utilitatea după închiderea bucătăriei	Camping pentru noapte	Un eșec parțial nu trebuie să blocheze traseul

Ce a făcut bine agentul

Agentul a fost cel mai util când întrebarea simplă ascundea mai multe condiții. «Unde dorm?» însemna, de fapt, unde mă aflu, în ce direcție vreau să merg, câți kilometri mai pot parcurge, ce oră este, dacă prefer campingul și ce servicii mai sunt deschise. Un motor de căutare poate oferi o listă. Agentul încerca să rezolve problema întreagă.

Personalizarea s-a acumulat treptat. Sistemul a învățat că prefer locurile mai puțin comerciale, drumurile secundare, comunitățile mici, cafenelele locale și natura fără infrastructură turistică excesivă. Așa au intrat în traseu *Head-Smashed-In*, *Writing-on-Stone*, *Foremost*, *Wayne*, *Rowley* și *Big Valley*. Acesta este exact tipul de adaptare urmărit de sistemele turistice care învață din comportamentul călătorului pe parcurs [16].

Replanificarea a fost mai importantă decât planificarea inițială. Parcare plină, centrul închis, bucătăria închisă și limita contractuală nu au oprit călătoria; au schimbat următoarea decizie. Cercetarea despre recomandarea proactivă sub incertitudine descrie aceeași nevoie de a anticipa și corecta problemele înainte ca ele să consume restul itinerariului [17].

În fine, agentul a redus costul cognitiv al trecerii între aplicații. Nu mai alternăm permanent între hartă, browser, cazare, meteo și notițe. Orchestratorul conversațional devenea punctul unic de acces. Ideea unei «superintelențe personale» orientate spre obiectivele utilizatorului [21] începe să capete aici o formă concretă, deși termenul este mult mai ambițios decât performanța reală observată în acest caz.

Unde a greșit și de ce a contat

Agentul nu a fost infailibil. Traseul *Minnewanka*, *Bow Falls* și *Vermilion Lakes* a produs *backtracking* inutil. Într-un sistem complet autonom, o asemenea eroare ar fi consumat timp și combustibil fără ca utilizatorul să o observe înainte. Evaluările din turism ajung la o concluzie asemănătoare: modelele generative sunt utile pentru inspirație și structurare, dar acuratețea și specificitatea pot rămâne insuficiente [18].

Mai există o limită pe care demonstrațiile elegante o ascund ușor. Agentul nu vedea complet lumea fizică. Eu îi spuneam că parcare este plină, că centrul de vizitare este închis sau că sunt obosit. Omul era o parte a sistemului de senzori. Agentul combina observațiile mele cu datele digitale și propunea următorul pas. Relația a funcționat bine tocmai fiindcă niciuna dintre părți nu pretindea că deține singură întreaga situație.

Din acest motiv, criteriul relevant nu este doar cât de des are dreptate, ci și cât de sigur greșește. O recomandare eronată trebuie să poată fi observată, anulată și corectată înainte de a deveni rezervare, plată sau decizie de siguranță.

De la recomandare la rezervare

În câteva situații-pilot, agentul a avut acces autorizat la platforme de cazare și la un card virtual de debit. Fluxul putea continua de la «iată trei variante» la verificarea disponibilității, pregătirea rezervării și, după caz, efectuarea plății. Nu toate tranzacțiile au putut fi asociate ulterior fără ambiguitate cu logurile agentului, motiv pentru care le tratez agregat. Această limită de trasabilitate este ea însăși un rezultat important.

Agentic commerce se dezvoltă deja ca infrastructură. *Stripe* descrie mecanisme prin care agenții pot descoperi și finaliza tranzacții cu tokenuri de plată limitate [22]. *Visa* lucrează la identificarea agenților de încredere și la verificarea aprobării clientului [23], iar *U.S. Payments Forum* discută explicit consimțământul, securitatea și interoperabilitatea pentru plățile inițiate de agenți [24].

În practică, un card virtual separat mi se pare o soluție rezonabilă. Agentul nu primește acces nelimitat la contul principal, ci un instrument cu sumă, durată și scop controlabile. O implementare matură ar trebui să limiteze valoarea tranzacției și comercianții acceptați, să păstreze jurnalul acțiunilor și să ceară o nouă aprobare pentru operațiunile sensibile. Întrebarea corectă nu este numai dacă agentul poate plăti, ci dacă putem demonstra cine a autorizat plata, pentru ce și în ce limite.

Vocea a schimbat utilitatea dar nu regulile de siguranță

Interacțiunea *voice-to-voice* a făcut diferența în timpul condusului. Puteam descrie situația curentă, primi două opțiuni și continua fără să tace. În momentele bune, senzația era apropiată de discuția cu un pasager foarte bine informat. Schimbările scurte au funcționat cel mai bine: următorul punct, distanța, programul, confirmarea unei opriri sau simplul «*Done*».

Hands-free nu înseamnă însă lipsă de distragere. Cercetarea asupra asistenților vocali din automobil arată că dialogul poate produce sarcină cognitivă chiar dacă mâinile rămân pe volan [25]. De aceea, discuțiile lungi, comparațiile complicate și orice decizie cu risc trebuie mutate într-o oprire. Agentul poate fi copilot cognitiv, dar nu trebuie să concureze cu drumul pentru atenția șoferului.

Comoditatea vine cu riscuri reale

Cu cât agentul știe mai multe și poate face mai multe, cu atât devine mai util. Exact aici începe și problema. Poziția în timp real, hotelul, preferințele, programul, automobilul și instrumentul de plată formează împreună un profil comportamental extrem de detaliat. Discuțiile despre superinteligența personală [21], despre obiective și aliniere [26] și despre controlul tehnologiilor puternice [27], [28] nu mai sunt abstracții atunci când sistemul îți cunoaște traseul și poate cheltui bani.

Riscul de securitate este la fel de concret. Un agent care citește pagini *web* poate întâlni instrucțiuni malițioase ascunse în conținut. Atacurile de tip *indirect prompt injection* urmăresc tocmai să devieze comportamentul sistemului. Cercetările recente propun controlul fluxului de informație și mecanisme verificabile de apărare [29], [30], dar protecția nu poate fi presupusă doar pentru că interfața pare prietenoasă.

Urmează eroarea de raționament și riscul de dependență. O recomandare greșită poate costa bani, timp sau siguranță. Iar un agent convingător poate primi mai multă autoritate decât merită. Analizele despre efectele interacțiunii intensive cu modelele avertizează asupra acestei atribuirii excesive de competență și intenție [31]. În călătorie am redus riscul prin comparații, refuzuri, verificări și testarea deliberată a recomandărilor.

Regula practică rezultată este simplă: permisiunile trebuie să fie limitate, granulare și reversibile. Sistemul trebuie să păstreze loguri, să explice ce a făcut și să permită anularea. Autonomia fără trasabilitate nu este comoditate matură, ci o datorie pe care utilizatorul o va descoperi prea târziu.

Ce am învățat după 2673 km

Agentic AI a depășit, în această experiență, rolul unui generator de itinerarii. Valoarea lui nu a stat în lista inițială, ci în păstrarea contextului și în succesiunea deciziilor. A ținut minte ce fusese vizitat, a reintrodus obiective amânate, a adaptat recomandările la preferințe, a combinat distanțe cu limite contractuale și a reacționat la schimbări din teren. În câteva situații, a trecut și la acțiune prin instrumente autorizate. Acesta este rolul de coechipier operațional descris de cercetarea despre agenți [6], [9]-[11], nu comportamentul chatbotului clasic.

Experiența se înscrie într-o evoluție mai lungă. Harta a fost completată de telefon; telefonul, de internet și mai departe de platforme. *Agentic AI* adaugă delegarea. Această etapă continuă istoria *eTourism* și *smart tourism* [1], [2], dar schimbă poziția tehnologiei în procesul decizional. *Software*-ul nu mai este consultat doar din când în când. El poate rămâne prezent în buclă și poate pregăti următoarea acțiune.

Totuși, experimentul nu susține eliminarea omului. Cele mai bune rezultate au apărut când autonomia a fost împărțită. Agentul căuta, calcula, recomanda și uneori executa. Eu observam lumea fizică, respingeam, corectam și schimbam obiectivul. Aceasta este augmentarea, nu înlocuirea, despre care am discutat și în lucrările anterioare [7]. Este și concluzia prudentă pe care o sugerează literatura recentă despre AI în turism [20].

La o zi după returnarea mașinii, în *Calgary Central Library*, am găsit o secțiune dedicată înțelegerii inteligenței artificiale. Mi s-a părut o închidere potrivită. Problema nu mai este dacă publicul poate folosi AI. O face deja. Problema este ce înseamnă să trăim alături de sisteme cărora le delegăm tot mai multe acțiuni cotidiene. De la *deep learning* [4] și cultura generației conectate [3] am ajuns la *software* care poate urmări un obiectiv în timp și poate interveni în lume prin serviciile pe care le conectăm la el.

Întrebarea pentru următoarea generație de sisteme nu este dacă AI poate organiza o vacanță. Poate deja. Întrebarea este câtă autoritate suntem dispuși să-i dăm, pentru ce perioadă și cu ce drept de veto. După 2673 km, răspunsul meu este favorabil, dar condiționat: un agent de călătorie poate fi remarcabil de util atât timp cât rămâne controlabil, verificabil și suficient de modest încât să accepte un «NU».

References

- [1] D. Buhalis and R. Law, „Progress in information technology and tourism management: 20 years on and 10 years after the Internet - The state of eTourism research,” *Tourism Management*, vol. 29, no. 4, pp. 609-623, 2008, doi: 10.1016/j.tourman.2008.01.005.
- [2] U. Gretzel, M. Sigala, Z. Xiang and C. Koo, „Smart tourism: foundations and developments,” *Electronic Markets*, vol. 25, no. 3, pp. 179-188, 2015, doi: 10.1007/s12525-015-0196-8.
- [3] A.-M. Tîrziu and C. I. Vrabie, „NET Generation. Thinking outside the box by using online learning methods,” *New Trends and Issues Proceedings on Humanities and Social Sciences*, vol. 6, no. 8, pp. 41-47, 2016. [Online]. Available: <https://mpira.ub.uni-muenchen.de/77708/>.
- [4] C. Vrabie, „Deep Learning. Viitorul inteligenței artificiale și impactul acesteia asupra dezvoltării tehnologiei,” *Smart Cities International Conference (SCIC) Proceedings*, vol. 10, pp. 9-32, 2022. [Online]. Available: <https://scrd.eu/index.php/scic/article/view/422>.
- [5] C. Vrabie, „Cum este folosită Inteligența Artificială Generativă (GenAI) în 2025,” *All in on Tech (AIoT)*, vol. 1, 2025.
- [6] C. Vrabie, „Explozia inteligenței – de la experiment la impact,” *All in on Tech (AIoT)*, vol. 1, 2025.
- [7] C. Vrabie, „Între Automatizare și Augmentare: Noua Ecuație a Muncii în Era AI,” *All in on Tech (AIoT)*, vol. 2, Feb. 2026.
- [8] C. Vrabie, „Inteligența artificială după entuziasm: lecții de la AI WEEK Milano 2026,” *All in on Tech (AIoT)*, vol. 2, May 2026.
- [9] L. Wang et al., „A survey on large language model based autonomous agents,” *Frontiers of Computer Science*, vol. 18, art. 186345, 2024, doi: 10.1007/s11704-024-40231-1.
- [10] S. Yao, J. Zhao, D. Yu, N. Du, I. Shafraan, K. Narasimhan and Y. Cao, „ReAct: Synergizing Reasoning and Acting in Language Models,” in *Proc. ICLR*, 2023, arXiv:2210.03629.
- [11] Q. Wu et al., „AutoGen: Enabling Next-Gen LLM Applications via Multi-Agent Conversation,” in *Proc. COLM*, 2024, arXiv:2308.08155.
- [12] OpenAI, „BrowseComp: a benchmark for browsing agents,” Apr. 16, 2025. [Online]. Available: <https://openai.com/index/browsecomp/>. [Accessed: Sep. 10, 2026].
- [13] C. Vrabie, „Civilizații sintetice: cum agenții AI dezvoltă roluri, norme și forme de autonomie socială,” *All in on Tech (AIoT)*, vol. 2, 2026.
- [14] C. Vrabie, „Anul 2025 reprezintă intrarea în era roboților umanoizi,” *All in on Tech (AIoT)*, vol. 1, 2025.
- [15] J. Borràs, A. Moreno and A. Valls, „Intelligent tourism recommender systems: A survey,” *Expert Systems with Applications*, vol. 41, no. 16, pp. 7370-7389, 2014, doi: 10.1016/j.eswa.2014.06.007.

- [16] Y. Yuan and W. Zheng, „Your trip, your way: An adaptive tourism recommendation system,” *Applied Soft Computing*, vol. 154, art. 111330, 2024, doi: 10.1016/j.asoc.2024.111330.
- [17] C. Li and W. Zheng, „Nipping trouble in the bud: A proactive tourism recommender system,” *Information & Management*, vol. 62, no. 1, art. 104062, 2025, doi: 10.1016/j.im.2024.104062.
- [18] K. Volchek and S. Ivanov, „ChatGPT as a Travel Itinerary Planner,” in *Information and Communication Technologies in Tourism 2024*, Springer, 2024, pp. 365-370, doi: 10.1007/978-3-031-58839-6_38.
- [19] S. Chemli, A. Vitale, Shekhar and M. Valeri, „When algorithms become travel planners: Benchmarking Agentic AI in Web 3.0 Tourism,” *Journal of Engineering and Technology Management*, 2026, art. 101959, doi: 10.1016/j.jengtecman.2026.101959.
- [20] Y. Tuo and J. Wu, „Artificial intelligence in tourism: insights and future research agenda,” *Tourism Review*, vol. 80, no. 4, pp. 793-812, 2025, doi: 10.1108/TR-03-2024-0180.
- [21] C. Vrabie, „Superintelența personală (PSI) pentru toți – pariul Meta,” *All in on Tech (AloT)*, vol. 1, 2025.
- [22] Stripe, „Agentic commerce,” *Stripe Documentation*, 2026. [Online]. Available: <https://docs.stripe.com/agentic-commerce>. [Accessed: Sep. 10, 2026].
- [23] Visa, „Agentic commerce / Intelligent Commerce,” 2026. [Online]. Available: <https://corporate.visa.com/en/solutions/acceptance/agentic-commerce.html>. [Accessed: Sep. 10, 2026].
- [24] U.S. Payments Forum, „Agentic Commerce: A Primer for the Payments Industry,” Jul. 2026. [Online]. Available: <https://www.uspaymentsforum.org/>. [Accessed: Sep. 10, 2026].
- [25] L. Deng, Y. Li, H. Fan, X. Qian, H. Chen, W. Ying and C. Jing, „Who's in charge: Drivers or voice assistants? How power dynamics shape emotions and takeover behavior in automated driving,” *Transportation Research Part F: Traffic Psychology and Behaviour*, vol. 119, art. 103569, 2026, doi: 10.1016/j.trf.2026.103569.
- [26] C. Vrabie, „Superintelența – una dintre cele mai mari provocări tehnice ale momentului,” *All in on Tech (AloT)*, vol. 1, 2025.
- [27] C. Vrabie, „«The Coming Wave. Technology, Power, and the 21st Century's Greatest Dilemma» de Mustafa Suleyman și Michael Bhaskar – recenzie,” *All in on Tech (AloT)*, vol. 1, 2025.
- [28] M. Suleyman and M. Bhaskar, *The Coming Wave: Technology, Power, and the Twenty-first Century's Greatest Dilemma*. New York, NY, USA: Crown, 2023.
- [29] M. Costa et al., „Securing AI Agents with Information-Flow Control,” *Microsoft Research*, 2025. [Online]. Available: <https://www.microsoft.com/en-us/research/publication/securing-ai-agents-with-information-flow-control/>. [Accessed: Sep. 10, 2026].
- [30] K. Zhu, X. Yang, J. Wang, W. Guo and W. Y. Wang, „MELON: Provable Defense Against Indirect Prompt Injection Attacks in AI Agents,” in *Proc. 42nd ICML, PMLR*, vol. 267, pp. 80310-80329, 2025.
- [31] C. Vrabie, „Fenomenul AI psychosis și posibilele efecte ale interacțiunii cu ChatGPT,” *All in on Tech (AloT)*, vol. 1, 2025.